

РЕШЕНИЕ

№ 747

гр. София, 10.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 16.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **13296** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Г. Г. С. срещу ревизионен акт (РА) № Р-22221917007405- 091-001 от 13.07.2018г., издаден от Д. И. Д., в качеството си на орган, възложил ревизията и Б. М. Я.-ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1676/30.10.2018г., издадено от директора на Дирекция „ОДОП“- С..

Жалбоподателят оспорва РА като неправилен, необоснован, незаконосъобразен и постановен при допуснати съществени процесуални нарушения. Същият не държал сметка за събраните в хода на ревизията писмени доказателства; мотивиран е с неотнормирани аргументи и неправилно е приложен редът за облагане по чл. 122 от ДОПК. Оспорва определеното за всяка една от ревизираните години превишение на разходите над приходите, формирано основно от суми, причислени в графата „други разходи“ - за 2013 г. в размер на 21 500,00 лв., за 2014 г.- в размер на 92 466,28 лв. и за 2015 г.-в размер на 26 846,00 лв. Тези разходи са квалифицирани от ревизиращия орган като допълнителни парични вноски, поради временна необходимост от парични средства, направени от ревизираното лице в дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК]. Този извод на ревизиращия орган според жалбоподателя е неправилен и недоказан, тъй като съгласно чл.134 от Търговския закон, допълнителната парична вноска се прави от съдружника (а не както в РД е записано от Г. С., в качеството му на управител) и за нея е необходимо решение на общото събрание, документирано с протокол, като за вноската следва да е налице и друг документ, доказващ предоставянето ѝ на дружеството-например банков превод или ПКО. Никакви такива документи не са

събрани по преписката и при обжалването пред ответника, поради което според жалбоподателя липсват надлежни доказателства, които да доказват, че се касае за допълнителни парични вноски, така както е прието в РА. В този смисъл тежестта на доказване е изцяло върху ревизиращия орган. Според ответника не е достатъчно позоваването на декларация на самото ревизирано лице, тъй като се касае за суми, значително надхвърлящи 5000 лв., за доказване на които е необходимо писмено доказателство, а е необходимо нарочно доказване съобразно изискванията на законопротокол на общото събрание на дружеството и ПКО или банков превод. Отделно от гореизложеното, изводът за допълнителните парични вноски е направен от ревизиращия орган на база извършена проверка на лицето, приключила с протокол № П-22221916121026-073-001/29.11.2016 г., който протокол не е присъединен по надлежния ред към настоящата ревизия-в РД не е посочен протокол, с който да е приобщено това доказателство. Това представлява съществено процесуално нарушение и прегражда възможността ревизиращият орган да се позове на протокола от 29.11.2016 г. при формиране на изводите си в настоящото ревизионно производство. Следователно, изводът за направени от Г. С. допълнителни парични вноски в [фирма] в размер на 21 500,00 лв.-за 2013 г., в размер на 92 466,28 лв. - за 2014 г. и в размер на 26 846,00 лв.-за 2015 г. се основава върху предположения и ненадлежни доказателства. Отделно от това, същият е формиран при допуснато съществено процесуално нарушение. При това положение, горепосочените суми следва да отпаднат от графата „други разходи“, което ще доведе и до отпадане на приетото превишение на разходите над приходите, респ. до отпадане на дължимото данъчно задължение и лихви за 2013 г., 2014 г. и 2015 г. Друг пропуск в ревизионния доклад според жалбоподателя е, че в таблицата за 2013 г. не са намерили отражение доходите на лицето от трудово правоотношение и граждански договори в размер на 302,39 лв.; Порок на ревизионния доклад е приетия размер на първоначално разполагаемите от лицето средства към първия ревизиран период, а именно: 2013 г. в размер на 0,00 лв. Този подход е неправилен и незаконосъобразен. При липса на други установени разполагаеми средства, ревизиращият орган е следвало да приеме като първоначално разполагаеми средства сумата от 5 000 лв. Правното основание за този подход е нормата на чл. 164 от ГПК, регламентираща допустимост на свидетелските показания. Съгласно нея, свидетелските показания са допустими тогава, когато се касае за установяването на договори на стойност по-малка от 5 000,00 лв. При това положение, един минимален праг от 5000,00 лв. е следвало да се приеме като първоначално разполагаеми от лицето средства към 01.01.2013 г., без при това да е необходимо тази сума да бъде установена посредством изрични писмени доказателства. Като не е съобразил това, ревизиращият орган е допуснал друго нарушение, довело до неправилно приложение на материалния данъчен закон, неправилно определяне на данъчните задължения и незаконосъобразност на РА. Жалбоподателят отрича основание за извършване на ревизията по особения ред за облагане по чл.122 от ДОПК, тъй като не е налице нито една от хипотезите, регламентирани в чл. 122. ал. 1 от ДОПК, в частност хипотезата на „укрити приходи“ или на „несъответствие между доходите и имущественото състояние на лицето“, и липсва задълбочен анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. В хода на ревизионното производство е прието, че основата за облагане на доходите на Г. С. следва да бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Конкретно е посочена като приложима нормата на чл. 122, ал.1, т.2 и т.7 от ДОПК, а именно: налице са данни за

укрити приходи и доходи и несъответствие между доходите на лицето и неговото имуществено състояние. Съгласно чл.122, ал. 1 от ДОПК органите по приходите могат да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях по реда на ал.2 основа, когато е налице едно от изчерпателно изброените обстоятелства пот. 1 - 8 от същата разпоредба. Установяването на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК и спазването на императивния процесуален ред за това следва да е доказано с допустимите по реда на ДОПК доказателства, като доказателствената тежест за това е на органите по приходите. В конкретния случай органът по приходите е релевирал основанието на чл.122, ал.1, т.2 и т.7 от ДОПК и следователно в негова тежест е да установи, че за ревизираните периоди лицето е укрило приходи или имущественото му състояние не съответства на декларираните доходи, което не е направено. В заключение считам, че за Г. С. не е налице хипотезата на посочената законова разпоредба, поради което и определените е РА данъчни задължения са необосновани.

Ответникът оспорва жалбата и в писмено становище поддържа искане да бъде отхвърлена. Счита, че РА следва да бъде потвърден по мотиви, изложени в решението. В хода на производството не били ангажирани нови доказателства, които да оборят тезата на органите по приходите. Излага становище, че в хода на ревизията са извършени коректни съпоставки на получените доходи с извършените разходи от жалбоподателя, при които е установен недостиг на парични средства, които са приети за доходи от други източници по смисъла на чл.10 от ЗДДФЛ, които не попадат сред необлагаеми по силата на закона-чл.13 от ЗДДФЛ. Въз основа на установения недостиг на лицето е връчено уведомление по реда на чл.124 от ДОПК, по което не е изразило становище. Приложена е данъчна ставка по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ и е изчислен дължимия от жалбоподателя данък. Претендира юрисконсултско възнаграждение, изчислено съобразно чл.8, ал.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

От фактическа страна се установява следното:

Касае се за ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221917007405-020-001 от 30.10.2017 г., връчена на 13.12.2017 г., издадена от Д. И. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., на Г. Г. С. с [фирма], ЕИК[ЕИК] за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди от 2013 г. до 2015 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221917007405-092-01/31.05.2018 г., връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 28.09.2018 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221917007405-091-001/13.07.2018 г., издаден от Д. И. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., - орган, възложил ревизията и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 10.08.2018 г. С ревизионния акт са установени задължения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 13 716,57 лв. и лихви за забава 4 836,89 лв., за данъчни периоди от 2013 г. до 2015 г.

Ревизията е констатирала, че Г. Г. С. е местно лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ с център на жизнените си интереси в Република България и като такава,

съгласно разпоредбата на чл. 6 от същия закон, е задължено за данъци върху придобити доходи от източници в Република България и чужбина.

Органите по приходите са приели, че данъчното облагане следва да се извърши след проверка и анализ на получени доходи, изследване на имуществено състояние, вземания от трети лица, движение на суми по банкови сметки, притежавани парични средства в брой - в началото и края за всеки от ревизираните периоди, получени и отпуснати заеми и т. н.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/. Изискани са документи, писмени обяснения и деклариране на данни, обосноваващи начално салдо към 01.01.2013 г. и крайно салдо към 31.12 на всяка от ревизираните години, както и доказателства за предоставени средства на дружеството [фирма] ЕИК[ЕИК]. В отговор на връчените искания, лицето не е представило писмени обяснения, а само копие от договор за покупка на превозно средство на лизинг.

Изготвено е Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК с изх. №Р-22221917007405-113-001 от 22.01.2018 г., с което лицето е уведомено, че за периода 01.01.2013 г. – 31.12.2015 г. са налице обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – данни за укрити приходи или доходи и несъответствия между доходите и имуществото и основата за облагане с данък по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2013 г. – 31.12.2015 г. ще бъде определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Уведомлението е връчено на лицето на 22.01.2018 г. по електронен път. Определен е 14 – дневен срок за представяне на доказателства и вземане на становище. Не са предоставени документи и становище.

Изготвено е Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК с изх. №Р-22221917007405-139-001/22.01.2018 г., връчено на 22.01.2018 г. на електронния адрес на лицето.

С Протокол за присъединяване на доказателства обр. Кд-73 №Р-22221917007405-П.-001/14.12.2017г., са присъединени всички доказателства, събрани в хода на проверка за съпоставка на доходи и имущество на Г. Г. С., приключила с издаването на Протокол №ПФ-22221916000872-ОРП-001/28.09.2017 г. В хода на проверката са връчени четири ИПДПОЗЛ, с които са изискани доказателства за придобитото имущество и получени доходи, както и декларация за разполагаемата сума в брой в началото и края на всяка от ревизираните години. Във връзка с получените искания ревизираното лице е декларирано, че през ревизирания период е получавало доходи от трудови правоотношения от [фирма], като е приложило служебна бележка. По отношение на направените разходи е декларирал, че пътуванията в чужбина са във връзка със служебни задължения относно дейността на дружеството, в което работи. Във връзка с разходите за издръжка, лицето декларира, че месечните разходи за издръжка и живот на домакинството са съгласно данните от Националния статистически институт /НСИ/ за общ разход на домакинства в страната и се разпределят между съпрузите, предвид съвместния принос. По отношение на началната разполагаема сума в брой към 01.01.2013 г. и към 31.12. на всяка от ревизираните години, не са представени писмени обяснения и доказателства. Във връзка с притежаваните банкови сметки, ревизираното лице е предоставило писмено съгласие за разкриване на банкова тайна, на основание чл. 62, ал. 5 от Закона за кредитните институции и чл. 74, ал. 2 от ДОПК.

В тази връзка са изпратени запитвания до всички регистрирани в БНБ кредитни институции за предоставяне на информация за притежавани банкови сметки от лицето. Установено е, че лицето притежава банкови сметки в [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК] и [фирма] ЕИК[ЕИК]. След анализ на получените отговори, за движенията по банковите сметки в цитираните банки, органите по приходите са установили, че са извършвани плащания за погасяване на лихви и главници по предоставени кредити, разходи за поддръжка на сметки и банкови такси.

Установено е, че през ревизирия период на Г. Г. С. са отпускани кредити и от други институции, освен банки, а именно [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК] и [фирма] ЕИК[ЕИК].

Установено е, че съгласно представената декларация от Г. Г. С., същият е предоставял допълнителни парични средства на [фирма] и [фирма]. В тази връзка са извършени насрещни проверки на същите. В хода на извършената насрещна проверка на [фирма], ревизираното лице е представило декларация в качеството си на управител, че за ревизирия период е предоставило парични средства за покриване на временна необходимост от средства в дружеството за 2014 г. в размер на 92 466,28 лв. и за 2015 г. в размер на 26 846,00 лв. Органите по приходите са констатирани, че през 2013 г. са предоставени парични средства в размер на 21 500,00 лв., на база предоставени писмени обяснения от лицето в предходна насрещна проверка. Г. Г. С. е декларирал, че не е получавал парични средства от дружеството, освен доходите от трудови правоотношения, както и че не са му предоставяни заеми.

В хода на насрещната проверка на [фирма], лицето е декларирало, че е предоставило на дружеството парични средства в размер на 6 960,00 лв. за 2012 г. и в размер на 325,08 лв. за 2014 г.

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК, ревизиращите органи са отправили запитвания до трети лица СДВР сектор „Български документи за самоличност“; СДВР отдел „Пътна полиция“; Столична Община. Запитванията и ангажираните документи и обяснения са подробно описани в РД.

Извършена е служебна проверка за информация, подадена от платци на доходи по реда на чл. 73 от ЗДДФЛ с получател ревизираното лице, като е установено, че лицето е получавало доходи от продажба или замяна на движимо имущество, предадено на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци в съответствие със Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, от три дружества за 2013 г. и 2014 г. За същите е удържан от съответните дружества окончателен данък.

Извършена е справка в информационната система на НАП V., при която е установено, че на лицето са издавани фактури от доставчиците на комунални услуги, както и от други дружества, които са подробно описани в констативната част на РД. Разходите за комунални услуги – електроенергия, вода и телефон, предвид, че ревизираното лице е декларирало разходи за издръжка за живот, съгласно данни от НСИ, са извадени от тези разходи. Предвид съвместния семеен принос по отношение на ревизираното лице установените разходи са приети за S.

Ревизиращият орган е анализирал събраните документи в хода на ревизията, като е изготвил сравнителни таблици за всеки от ревизираните периоди с цел съпоставка по години на придобитото имущество и направените разходи с получените доходи от всички източници.

От ревизираното лице е изискано деклариране на разполагаемите парични средства в брой, освен към първия ревизиран период и към 01 януари за всеки от ревизираните данъчни периоди. Предвид, че не е предоставена такава информация и след анализ на данните от информационните системи на НАП, органите по приходите са приели, че началната разполагаема сума към 01.01.2013 г. и към края на всяка от ревизираните години е нула лв., предвид че лицето е получило доходи само от трудови правоотношения за 2014 г.

За 2013 г. в сравнителната таблица са взели участие начално и крайно салдо по банкови сметки, доходи от продажба или замяна на движимо имущество, предадени на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци в съответствие със ЗУО по чл. 38, ал. 10 от ЗДДФЛ /доходи от продажба на скрап/ в размер на 302,39 лв., получени парични заеми от [фирма] в размер на 220,00 лв. и от [фирма] в размер на 1073,17 лв., разходи за издръжка за живот съгласно декларирани от ревизираното лице в размер на 4650 лв. /без разходи за комунални услуги/, разходи електроенергия, вода и телефон в размер на 3242,13 лв., върнати суми по получени заеми в размер на 12612,31 лв., разходи платени в брой на 18,00 лв., разходи по банкови сметки в размер на 307,83 лв. и предоставени парични средства на [фирма] в размер на 21500,00 лв. Установено е превишение на разходите над постъпленията в размер на 29652,20 лв.

За 2014 г. в сравнителната таблица са взели участие начално и крайно салдо по банкови сметки, доходи от продажба или замяна на движимо имущество, предадени на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци в съответствие със ЗУО по чл. 38, ал. 10 от ЗДДФЛ / доходи от продажба на скрап/ в размер на 809,44 лв., получени парични заеми от [фирма] в размер на 2200,00 лв. от [фирма] в размер на 4398,13 лв., от [фирма] в размер на 1400,00 лв., от [фирма] в размер на 9600,00 лв. и от [фирма] в размер на 16676,00 лв., получени парични преводи от майката на съпругата на ревизираното лице в размер на 500 лв., разходи за издръжка за живот, съгласно декларирани от ревизираното лице в размер на 4846,50 лв. /без разходи за комунални услуги/, разходи електроенергия, вода и телефон в размер на 1697,51 лв., върнати суми по получени заеми в размер на 26123,49 лв., покупка от [фирма] в размер на 57,60 лв. и от [фирма] в размер на 91,00 лв. и предоставени парични средства на [фирма] в размер на 92466,28 лв. и [фирма] в размер на 325,08 лв. Установено е превишение на разходите над постъпленията в размер на 90002,09 лв.

За 2015 г. в сравнителната таблица са взели участие, начално и крайно салдо по банкови сметки, доходи от трудови правоотношения в размер на 2986,63 лв., получени средства от М. И. П.-С. /съпруга на ревизираното лице, предвид съвместния семеен принос за покриване на недостига/ в размер на 29700,47 лв., получени парични заеми по договор за заем с [фирма] в размер на 1400,00 лв. и с [фирма] в размер на 5900,00 лв., разходи за издръжка за живот, съгласно декларирани от ревизираното лице в размер на 5156,50 лв. /без разходи за комунални услуги/, разходи електроенергия, вода и телефон в

размер на 873,38 лв., върнати суми по получени заеми в размер на 22990,33 лв., покупка от [фирма] в размер на 722,42 лв. и предоставени парични средства на [фирма] в размер на 26846,00 лв.

При извършена ревизия на съпругата на лицето М. И. П.-С. са установени налични парични средства в размер на 29700,47 лв. В хода на извършената ревизия и двамата съпрузи декларират, че като формирана семейна единица съвместният принос на съпрузите има различни форми – влягане на материални средства, труд и работа. На базата на тази принципно декларативна правна норма, е прието, че общо задължение на съпрузите е чрез взаимно разбирателство и общи усилия и съобразно своите възможности, имущество, доходи да осигуряват благополучието на семейството. При настоящата ревизия сумата от 29700,47 лв., установена като излишък при М. И. П.-С., е взета за покриване на част от установения недостиг на Г. Г. С.. Установено е превишение на разходите над постъпленията в размер на 17511,37 лв.

При това положение, ревизиращите са формирали извод, че са налице данни за укрити доходи за ревизирания период - основания по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК. На ревизираното лице е връчено Уведомление по реда на чл. 124, ал. 1 от ДОПК с изх. №Р-22221917007405-113-001/22.01.2018 г., за това че данъчната основа за определяне задълженията му по ЗДДФЛ, за ревизираните периоди, ще бъдат определени по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК.

Изчислените отрицателни несъответствия са квалифицирани като облагаем доход, за които се дължи данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ. Така изчислените несъответствия са събрани с доходите от продажба на скрап, съгласно справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за 2013 г. и доходите от трудови правоотношения за 2015 г. В резултат на това е формираната данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК за отчетната 2013 г. в размер на 29 988,30 лв., за 2014 г. в размер на 90002,09 лв. и за 2015 г. в размер на 20829,88 лв.

С РА са установени допълнителни задължения за ДДФЛ в размер на 13 716,57 лв. както следва: за 2013 г. – 2998,83 лв., за 2014 г. – 9000,21 лв., за 2015 г. – 2082,99 лв. и лихви за забава в размер на 4836,89 лв.

При административното обжалване на РА ответникът го е потвърдил.

В хода на съдебното производство не са събрани други доказателства, освен административната преписка. Съдът е указал на жалбоподателя възможността да представи доказателства за твърденията си в жалбата, но същият е проявил процесуална пасивност и не представя доказателства и не се представлява в съдебно заседание.

От правна страна съдът намери следното:

При така изложената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 156 ДОПК и след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което се явява процесуално **допустима** за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

При извършване на служебната проверката по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в

определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от органа по приходите, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията, съобразно правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, и определя задължения за периода, за който е възложена ревизията. Издаден е в изискуемата форма и в съдържанието му са изложени фактическите и правните основания за постановяването му, поради което обжалваният ревизионен акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Заповедите за възлагане на ревизия, РД и РА са издадени от лица, за които са приложени доказателства за компетентност, като за подписаните с електронен подпис са приложени съответните удостоверения. При извършената от съда служебна проверка не бяха установени допуснати от органите по приходите съществени нарушения на административно производствените правила, които да обосноват отмяната на РА на това основание.

При преценка съответствието на ревизионния акт с материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

Не е налице твърдяното нарушение за липса на основание за извършване на ревизията по реда на чл.122 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 ДОПК органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на, ал. 2 основа, когато е налице едно от изброените обстоятелства.

В случая ревизиращият екип в хода на ревизията е установил наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 и т.2 от ДОПК, а именно при съпоставка на притежаваните имущества и направените разходи и получени от лицето доходи в годишен аспект за ревизираните периоди са установени несъответствия, които са основание за преминаване на ревизията по особения ред и формиране на данъчна основа при съобразяване с установените косвени данни. Установените несъответствия за 2013 г. в размер на 29 652,20 лв., за 2014 г. в размер на 90 002,09 лв. и 17 511,37 лв., са получени като резултативна величина между сумата от началното салдо по банкови сметки и получените заеми и доходи от друга стопанска дейност и сумата от декларираните разходи за издръжка, комунални разходи по фактури, вноски по погасяване на кредит, предоставени суми в касите на дружества, вноски по банкови сметки и крайни салда по банкови сметки. По този начин ревизираното лице е обложено на база декларирани от него данни и данни от банковите сметки и информационната система на НАП. Тези несъответствия са основание за преминаване на ревизията по особения ред. Установени са обстоятелства по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК – налице са данни за укрити приходи или доходи и декларираните и/или получени приходи, доходи източници на финансиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото му състояние за ревизирания период. С оглед изискванията на чл. 124, ал. 1 ДОПК е изготвено уведомление до задълженото лице, че поради наличие на обстоятелство по чл. 122 ДОПК основата за облагане за ревизирания период ще бъде определена по реда на чл. 122 ДОПК, което е връчено на ревизираното лице.

При надлежно уведомяване и предоставен срок за вземане на становище и представяне на доказателства жалбоподателят не е представил нито в хода

на ревизията, нито при обжалването доказателства, удостоверяващи по категоричен начин произхода на процесните суми, с които са захранвани касите на [фирма] и " [фирма], от които произтича недостигът на паричните средства. Самият жалбоподател не отрича, че е правил допълнителни парични вноски за покриване на временната необходимост от парични средства в двете дружества, като посочва размера на тези суми. Изключение прави отчетната 2013 г., за която жалбоподателят сам е декларирал под формата на справка в табличен вид, датите на предоставяне на сумите на [фирма] и тяхното предназначение, а именно за погасяване на кредит на същото. По възражението на жалбоподателя, че неправилно без съответния документ доказващ предоставянето на вноската на дружеството-например банков превод или ПКО, същата е приета като допълнителна парична вноска, същото е неоснователно. В случая ревизиращите органи, след като от страна на жалбоподателя не са представени доказателства за произхода на част от средствата, с които е правил парични вноски по кредит и е захранвал касата на дружеството и ЕТ, а плащанията са извършени от него (разписки за внесени суми), то са приети като разходи на физическото лице, водещи до превишение над приходите и съответно несъответствие, в годишен аспект.

По отношение на отчетните 2014 г., 2015 г. и 2016 г. в хода на извършена насрещна проверка на жалбоподателя, приключила с Протокол №П-22221916065773-141-001/20.05.2016 г., са предоставени протоколи и разписки за внесените суми в касата на [фирма], и отново са дадени писмени обяснения, които съвпадат с дадените в хода на настоящото ревизионно производство, че касата на [фирма] е захранвана през 2014 г. със сумата в размер на 92466,28 лв., за 2015 г. със сумата 26 846,00 лв.

Неоснователно е оплакването за нарушение, свързано с несъбиране на доказателства. Приходните органи са проявили обективност и служебна активност при установяване на относимите за ревизията факти и обстоятелства, каквито са задълженията им по чл.3 и чл. 5 ДОПК. Връчени са искания в хода на извършената ревизия и в хода на извършената предходна проверка, доказателствата от която са присъединени към ревизионния акт, с които са изискани доказателства, за началната разполагаема сума към 01.01.2013 г., както и към 31.12 на всяка от ревизираните години, като такава информация не е представена от жалбоподателя. След извършена проверка в информационните масиви на НАП по отношение на получени доходи, органите по приходите са установили, че няма доказателства ревизираното лице, да е притежавало парични средства в брой, поради което е прието, че началното салдо към 01.01.2013 г. и към 31.12. на всяка година е нула лв.

По отношение на разходите за издръжка на домакинството жалбоподателят, сам е посочил, че месечните му разходи за издръжка и живот са съгласно данните от НСИ за общ разход на домакинствата в страната. В тази връзка органите по приходите са извели данните от НСИ, като са извадили разходите за комунални услуги - електричество, вода и телефон, за които има издадени фактури от съответните доставчици и са приели една втора от тях, предвид семейния принос. Жалбоподателят е декларирал, че разходите за издръжка на домакинството се разпределят между неговата съпруга и него, съгласно съвместния принос на съпрузите.

Неоснователно е оплакването по т.2 от жалбата, тъй като съответните доходи в размер на 302, 39 лв. от трудово правоотношение и граждански доходи са намерили отражение като негови доходи за съответния данъчен период.

На следващо място, включените останали разходи в изготвените сравнителни таблици са съобразени със събраните доказателства по преписката и наличните данни в извлеченията от банковите сметки. В тази връзка правилно органите по приходите са посочили сумите, с които са запазвани банковите сметките от жалбоподателя и впоследствие са погасявани вноски по кредити като разходи за платени суми по задължения към трети лица. Сумите, които са предоставени като кредити от други институции, са отнесени като постъпления на парични средства на ред 13, колона 3 от таблиците. По отношение на установените издадени фактури от доставчици на жалбоподателят, след справка в информационната система на НАП, органите по приходите правилно са ги отразили като други разходи.

Ревизиращият орган е извършил съпоставки на получените доходи с извършените разходи от жалбоподателя, при които е установен недостиг на парични средства, които са приети за доходи от други източници по смисъла на чл. 10 от ЗДДФЛ, които не попадат сред необлагаемите по силата на закона – чл. 13 от ЗДДФЛ. Въз основа на установения недостиг на лицето е връчено уведомление по реда на чл. 124 от ДОПК, по което то не е изразило становище. Приложена е данъчната ставка по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ и е изчислен дължимият от жалбоподателят данък.

Следва да се сподели приетото от решаващия орган за неправилно изчисление на данъчната основа за облагане за 2013г. чрез прибавяне и доходите получени от продажба на скрап ведно с удържания данък, след което при попълване на таблица 1 от РА, удържаният данък е посочен като внесен. При определението на данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, не се включват доходите по чл. 38 от ЗДДФЛ, в който в ал. 10 попадат доходи от продажба или замяна на движимо имущество, предадено на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци в съответствие със ЗУО. Същите подлежат на облагане с окончателен данък. Тъй като обаче, както е посочил решаващият орган, това не води до превишение на определения данък, доколкото размерът на платения на основание чл. 38, ал. 10 от ЗДДФЛ окончателен данък е приспаднал от размера на определения с РА данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, то РА като краен резултат е законосъобразен. Предвид и липсата на изрични оплаквания за това от жалбоподателя данъкът по чл.17 от ЗДДФЛ е определен правилно.

Възраженията на жалбоподателя, че доказателствената тежест е за органите по приходите не намират опора в разпоредбите за особения ред на облагане. В случая констатациите на РА по реда на чл. 122 ДОПК се считат за верни до доказване на противното, доколкото наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 т.2 и т.7 от ДОПК е подкрепено със събраните доказателства. В тежест на жалбоподателя е да опровергае фактическите констатации на органа по приходите в тази част, което в настоящото производство не е сторено, а жалбоподателят прояви пълна процесуална пасивност в процеса пред съда, който решава делото по същество и е указал доказателствената тежест.

РА е законосъобразен, не се опровергаха констатациите му и жалбата следва да се отхвърли.

При този изход на спора и предвид своевременното направеното искане, съдът намира, че на ответната страна следва да се присъдят разноси за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1086 лева. съобразно материалния интерес.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Г. С. срещу Ревизионен акт №Р-22221917007405-091-001/13.07.2018г., издаден от Д. И. Д. - орган, възложил ревизията и Б. М. Я. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № №1676/30.10.2018г., издадено от директора на Дирекция „ОДОП“-С..

ОСЪЖДА Г. Г. С. с ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на Дирекция "ОДОП"-С. при ЦУ на НАП сумата в размер на 1086 лв. (хиляда осемдесет и шест лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: